

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 8. april 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. marts 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 4 (B 79 – Om en skærpet indsats for bortførte børn), stillet af ikkemedlem af udvalget (MFU) Ellen Trane Nørby (V).

J.nr. 2013-2026

Spørgsmål nr. 4:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange Haagerkonventionsratificerende lande, der ligesom Danmark anvender midlertidig (ikke endelig) tildeling af forældremyndighed i sager vedrørende danske børn, der er blevet bortført til udlandet, og om dette efter ministerens mening fremmer sagernes afgørelse, så børnene kan vende tilbage til Danmark.”

Svar:

Jeg kan oplyse, at Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser definerer en bortførelse eller tilbageholdelse som ulovlig, hvis den strider mod en forældremyndighedsindehavers rettigheder, som rent faktisk blev udøvet på det tidspunkt, da barnet blev bortført eller tilbageholdt. Dette gælder således både, hvis der på tidspunktet for bortførelsen/tilbageholdelsen var fælles forældremyndighed, eller hvis den efterladte forælder havde forældremyndigheden alene over barnet.

En sag om tilbagegivelse skal således fremmes og behandles efter konventionens regler, uanset at der er fælles forældremyndighed over barnet, og det er for sagens behandling som en konventionssag ikke nødvendigt at have eller opnå en afgørelse om (midlertidig) fuld forældremyndighed.

Om de danske regler kan jeg oplyse, at der efter forældreansvarslovens § 26 kan træffes afgørelse om, at forældremyndigheden midlertidigt skal tillægges den ene af forældrene under en sag om forældremyndighed,

I sager om international børnebortførelse vil der på tidspunktet for bortførelsen/tilbagegivelsen oftest enten allerede versere eller være taget skridt til at indlede en sag om forældremyndighed. Dette skal ses i lyset af den grundlæggende uenighed om barnets forhold, som bortførelsen af barnet må antages at være udtryk for. Alternativt vil den efterladte forælder efter bortførelsen oftest søge om den fulde forældremyndighed i lyset af bortførelsen/tilbageholdelsen, og statsforvaltningen kan på denne baggrund træffe en midlertidig afgørelse om, at den efterladte forælder tillægges forældremyndigheden alene.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Social- og Integrationsministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger, der kan føre til en besvarelse af, hvor mange af de øvrige medlemslande der har mulighed for at træffe afgørelse om midlertidig forældremyndighed.

Karen Hækkerup

/ Malene Vestergaard